

ලඳුනේ

දෙනත්සා හුලංගමුව

ලදුනේ

-ගීත විචාරය

සොළුරු ගීයක අරුත සොයා

දෙහන්සා හුලංගමුව

මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය, මහනුවර - 12 ශ්‍රේණිය

ලලුනේ

© දෙහන්සා හුලංගමුව

ISBN : 978-624-211-222-0

කෘතිය පළ කළ දිනය : 2026.05.10

පිටුම

ගී තනු සවන වැකීම පමණක් ගී
රසවිත්දනය යයි සිතා
සංතෘප්තියට පත් නොවන,
එහි පසුබිම හා සැබෑ අරුත කෙරෙහි
කුතුහලය දක්වන,
සහෘද ගීත රසවිත්දකයන් සියලු දෙනාට
ආදරයෙන්!

පෙරවදන

දිනෙන් දින සංකීර්ණ වන ගෝලීය අනාගත ලෝකයට
දියණියන් සුදානම් කරන බාලිකා අධ්‍යාපනයේ හැරවුම්
ලක්ෂයක් ලෙස මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ
මූලිකත්වයෙන් සිදුකරන හේමමාලා උපහාර ගත්කරණ
ව්‍යාපෘතිය නම් කළ හැකි ය. දශකයක තරම් කාලයක්
දහස් ගණනක් දැයේ දරුවන් ගත් කතුවරුන් ලෙස දැයට
දායාද කරන්නට හැකිවීම පාසලක් වශයෙන් ලබන විශිෂ්ට
ජයග්‍රහණයකි. මෙවර ද වෙනත් පාසල් හා එක්ව පාසල්
දරුවන්ට නව අත්දැකීම් සමුදායක් සන්නිවේදන නිපුණතා
සාරධර්ම මෙන්ම නිර්මාණාත්මක ප්‍රවර්ධනය වැනි බහුවිධ
කුසලතා සංවර්ධන අරමුණු කොට ගෙන පොත් ලියන්නට
යොමු කරන ලදී. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ලියැවී ඇති ළමා
ග්‍රන්ථ තුළින් ලෝක බෞද්ධ ජනතාවගේ පූජනීය
සංකේතය කන්ද උඩරටට අගයක් එකතු කළ ශ්‍රී දළදා
වහන්සේ වැඩම කරනු හේමමාලා කුමරියට උපහාර දැක්වීම
මෙවර අපගේ මූලික අරමුණයි මේ සඳහා
නිර්මාණකරණයෙන් දායක වූ පාසල් දරුවන්ට මග පෙන්වූ
ගුරුවරුන් ඇතුළු සැමට ස්තූතිය පුද කරමු.

ගූගිකලා සේනාධීර
විදුහල්පතිනිය
මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය

සුභාශිංසන පණිවිඩය

මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය ආරම්භ කර ඇති හේමමාලා උපහාර ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය තුළින් නිර්මාණය වූ ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීම වෙනුවෙන් මධ්‍යම පළාත් ගරු ආණ්ඩුකාරවර වශයෙන් සුභාශිංසන පණිවිඩයක් එක් කිරීමට ලැබීම මා ලැබූ භාග්‍යයක් කොට සලකමි.

අධ්‍යාපනය යනු සමාජයේ ප්‍රගතියට මූලික පදනම වන අතර, එය පොත්පත් හා සාහිත්‍ය නිර්මාණ හරහා තවදුරටත් ශක්තිමත් වේ. සිසු දරුවන්ගේ දක්ෂතා, නිර්මාණශීලීත්වය සහ බුද්ධිමය හැකියාවන් මෙවැනි ව්‍යාපෘති මගින් මතුවීම ඉතා ප්‍රශංසනීය බව පැහැදිලිය.

මෙම ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය තුළින් සිසු දරුවන්ට පමණක් නොව, සමස්ත සමාජයටම වටිනා දැනුමක් සහ අගනා සාහිත්‍ය දායාදයක් ලබාදෙනු ඇති බව මම විශ්වාස කරමි. එමෙන්ම, මෙවැනි උත්සාහයන් තුළින් අනාගතයේ ශ්‍රී ලංකාවට අභිමානයක් වන ලේඛිකාවන් බිහිවනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමි.

මෙම සාර්ථක කටයුත්ත සඳහා කැපවූ විදුහල්පතිතුමිය, ගුරු මණ්ඩලය, සිසු දරුවන් සහ සම්බන්ධ වූ සියලු දෙනාට මාගේ හෘදයාංගම ප්‍රශංසාව සහ ආශිර්වාදය පිරිනමමි. මෙම ව්‍යාපෘතිය සහ ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීමේ උත්සවය විශිෂ්ට සාර්ථකත්වයක් ලබනු ඇතැයි ප්‍රාර්ථනා කරමි.

සරත් බී.එස්. අභයකෝන්,
ආණ්ඩුකාරවර, මධ්‍යම පළාත.
සම්මානිත මහාචාර්ය , ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය.

2026-05-10

සුභාගිංසන පණ්ඩිතය

වත්මන් පාසල් පද්ධතිය තුළ දූ දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමු කිරීමේ අරමුණින් මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ මූලිකත්වයෙන් මහනුවර කලාපයේ සෞඛ්‍ය පාසල්වල සහභාගිත්වයෙන් මෙවර පරම පූජනීය ශ්‍රී දළදා වහන්සේ ලක්දිවට වැඩමකළ හේමමාලා කුමරියට උපහාර පිණිස ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීමේ ව්‍යාපෘතියක් සංවිධානය කළ මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති තුමිය ඇතුළු ආචාර්ය මණ්ඩලය, ගිණ්‍ය දියණිවරුන්, සෞඛ්‍ය පාසල්වල ගිණ්‍ය දූ පුතුන් සහ මෙම ව්‍යාපෘතිය සැලසුම්කර ක්‍රියාවට නැංවීමට කැපවූ සියලු දෙනාගේ විශිෂ්ට වූ උතුම් ප්‍රයත්නය අතිශයින් අගය කරමි.

ශ්‍රී ලංකාව දශක කිහිපයක් තිස්සේ සියලු දරුවන්ට නිදහස්, අනිවාර්ය, ගුණාත්මක හා සාධාරණ අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමටත් එමඟින් අනාගතයේදී බුද්ධිමත් කුසලතා පූර්ණ පුරවැසි පරපුරක් බිහි කිරීමටත් කැපවී සිටී. එවන් පසුබිමක සුසමාහිත වූ සමබර පෞරුෂයක් සඳහා නිර්මාණ හැකියාව, විචාරශීලී චින්තනය ඇතුළු ධනාත්මක අංග ලක්ෂණ සංවර්ධනය වී අනාගත දැනුම් පාදක සමාජයක් නිර්මාණය කිරීමට පාසල් දරුවන්ගේ මෙම ග්‍රන්ථකරණ වැඩසටහන හේතු පාදක වේ. ශ්‍රී දළදා සමිදු සරණින් හේමමාලා උපහාර ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතියේ සියලු කටයුතු සාර්ථක වේවායි මම ප්‍රාර්ථනා කරමි.

ප්‍රදීප් නිලංග දැල,
දියවඩන නිලමේ,
ශ්‍රී දළදා මාලිගාව
2026.05.10

ඉපැරණි කලාකරුවා වූ කලී, දියුණු ගිණිටාචාරයක ජීවත්වන
 මිනිසාට වැදගත් වූත්, සමාජයට අවශ්‍ය වූත්, එක් එක් කාලයට
 උචිත වූත්, නිර්මාණ ඉදිරිපත් කිරීමෙහි ලා සහජ දස්කම්
 දැක්වුවෙකි. එය සංගීත කලාවට වුවද පොදු වූ කරුණක් බව පැරණි
 ගීත ශ්‍රවණය කිරීමෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගත හැකි ය. සාහිත්‍යාංග
 රැසකට, විශේෂයෙන් ම ගීතවලට ප්‍රධාන ම මාතෘකාවක් වූ
 'ගැහැනිය' කෙරෙහි ආදරය හෝ විරහව හෝ ශෘංගාරය ජනිත
 කරවන තේමාවලින් බැහැරව, සානුකම්පිත දෘෂ්ටියක් හෙලන්නා වූ
 "ළදුනේ" ගීතය, අධිනීතීඥ රංඛණ්ඩා සෙනෙවිරත්න මහතා අතින්
 පබැඳුණු, ගීත විචාරකයින් අතර අතිශය පැසසුමට ලක්වුණු එබඳු
 ගීතයකි. ඕනෑම පදවලක් ශ්‍රාවක ආකර්ෂණය දිනාගැනුමට නම්
 එමගින් ඉදිරිපත් කෙරෙන අදහස වඩාත් හැඟුම්බරව ගීතයක්
 බවට ගොඩනැංවිය යුතුය. එම භාරදූර කාර්යයෙහි නියැලුණු
 සුප්‍රකට සංගීතඥ ප්‍රේමසිරි කේමදාස මහතාත්, එම ගීතයෙන්
 ප්‍රකාශ වන හැඟීම් නියමාකාරව ගායනා කළ අති දක්ෂ ගායක
 අමරසිරි පීරිස් මහතාත් තම වගකීම ඉතා මැනවින් ඉටු කර ඇති
 බවට හොඳම සාක්ෂ්‍යය එම ගීතය ප්‍රබුද්ධ ශ්‍රාවකයින් අතර
 මෙතරම් ආදරයටත් ගෞරවයටත් පාත්‍ර වීම ම නොවේද?
 වේශ්‍යාවක් දෙස මෙතරම් අනුකම්පාවකින් බැලීමට සමත් වූ
 වෙනත් ජගතෙකු සිටී ද?

“ළදුනේ” ගීතය හරහා ස්ත්‍රීත්වයේ අසරණභාවය
 අව්‍යාජත්වයෙන් නිරූපණය කරමින් වේශ්‍යාවක කෙරෙහි

සානුකම්පිත දෘෂ්ටිකෝණයකින් බැලීමට ශ්‍රාවකයා යොමු කරයි. එම අදහස වඩාත් තහවුරු කිරීමට මෙම ගීතය ලිවීමට පාදක වූවා යැයි සැලකෙන සිද්ධිය ඉදිරිපත් කිරීම මැනවැයි සිතමි. දිනක් අධිනීතීඥ රංඛණ්ඩා සෙනවිරත්න මහතාට තම නඩු කටයුත්තකට මහනුවර උසාවියට පැමිණීමට සිදුවී තිබිණ. තම මිතුරෙක සමඟ තම වාහනයේ ගමන් කරමින් සිටි ඔහුගේ නෙත ගැටෙන්නේ තරමක් දුහුල්, සුදු පැහැති ඇඳුමකින් සැරසී, කොණ්ඩය ලිහා දමා සිටින අතිශය රුමත් තරුණියකි. ඇය පිළිබඳ තම සගයාගෙන් කරුණු විමසූ ඔහුට දැනගැනීමට ලැබුණේ එම තරුණිය වීදි ගණකාවක් බවයි. නමුත් ඔහුගේ සිත වඩාත් සසල කිරීමට සමත් වූයේ ඇය මේ වන විටත් එක්දරු මවක් ය යන පුවත ශ්‍රවණය වීමයි. තමාට මේ ස්ත්‍රිය පිළිබඳ අනුකම්පාවක් ඇති වුවත් තම මිත්‍රයාගේ කරුණු දැක්වීමට අනුව මුළු සමාජයම ඇය දෙස බලන කෝණය පිළිබඳ අමුතුවෙන් සිතීමට ඔහුට අවශ්‍යතාවයක් නොවීය. එම තරුණිය කෙරෙහි සිතේ ඇති වූ බර දරාගෙන දිනය ගෙවා දමා, නැවත තම තාවකාලික නිවහන වෙත යන ඔහු දකින්නේ සුදු ඔසරියකින් සැරසී සුදු මල් පිරුණු වට්ටියක් අත දරා දළදා මාලිගය දෙසට පියනගන එම "වේශ්‍යාව"යි. තමා උදැසන සවන් දුන් තම මිතුරාගේ කතාවට අනුව මේ ඇයගේ සුපුරුදු දින වර්යාවේ අංගයක් බව ඔහුගේ සිතියට නැගිණි. ඇ අත් කිසිදු සරණක් නැතිව බුදු සරණ පමණක් ඉතිරිව ඇති තත්ත්වයකට පත්ව සිටිනු දුටු ඔහුට ඇ වෙනුවෙන් කුමක් හෝ සිදු කළ යුතු ය යන්න හැඟී ගියෙන් එදින සවස ම "ළඳුනේ" ගීතය ලිවීම ආරම්භ කළේ ය.

“ළඳුනේ... ළඳුනේ...
 ඔබේ දැස දැක ගත්තෙමි
 සැඳෑ කලෙක ළඳුනේ ... ළඳුනේ ...”

සෙනවිරත්න කලාකරුවා තම පදවැල ලිවීම ආරම්භ කරන්නේ ම මෙම ගණකා වෘත්තියේ නියැලෙන ස්ත්‍රිය වෙනුවෙන්

තම කතාගාටුව ප්‍රකාශ කරමිනි. ඇත්තකි, ඇය වෙනුවෙන් කතාගාටුව ප්‍රකාශ කිරීම විනා ඔහු හට ඇය වෙනුවෙන් කළ හැකි යමක් නොවිණි. ගීතයේ සඳහන් වන සැදැ කාලය නම්, ඔහු ඇය දළදා මාලිගාව වෙත පිය මනිනු දුටු සන්ද්‍රාවමයි. ඇගේ දෑසේ දක්නට තිබූ දුක, අසරණකම, සමාජය කෙරෙහි ඇතුළු ඇතැයි සිතිය හැකි වෛරය, තමාගේ අසරණභාවය පිළිබඳ තමා තුළ ම වූ කලකිරීම, ආදී හැඟීම් රාශියක් ඔහු දකින්නට ඇත. ඔහු ඒ හැඟීම් එකක් පාසාම මතකයට නඟාගෙන මෙවන් ගීතයක් රචනා කරන්නට ඇත. කිමද යත් මෙම ගීතය එවන් වූ දහසකුත් එකක් හැඟීම්වලින් පෝෂණය ලබා ඇත.

“දෙනෝදහක් අත ගත්තද
සැමියෙකු නැති ලදුනේ
නැයෙක් නැකම් නොකියන
වීදි සරන ලදුනේ”

මේ නමක් ගමක් නොදන්නා ස්ත්‍රිය කාගේ කවුරුද යන වග දන්නේ කවරෙකු ද? සත්තකින් ම ඇ පමණකි. කිමද යත් ඇයට සැමියෙකු නැති; නැදැයෙකු නැති; මිතුරෙකු නැති; තමාට තමාත් තම දරුවාත් පමණක් ඉතිරිව ඇති බව ඇගේ විශ්වාසය වන බව ද නොඅනුමාන ය. දෙනෝදහක් පිරිමින් ඇගේ පහසට ආශා කළ ද, ඇයට ආදරය කළ කිසිවකු නැති. නොඑසේනම් ඇය තවමත් වේශ්‍යා වෘත්තියේ නියැලීමට කරුණු කිමි ද? එසේම ඇ වැනි ලදකට නැකම් කීමට කවරෙකු හෝ ඉදිරිපත් වෙතොත් ඒ මිළඟ ලෝක පුදුමය වනු ඇත. ඉතින් ඇයට උරුම අසරණකම පමණකි. තමාගේ ලෙඩකට දුකකට වුවද තමා අසල රැඳී සිටීමට කිසිවකු නැති සාංකාව ඇයට කොතරම් වේදනාවක් ගෙන දෙන්නක්ද යන වග දන්නේ ද ඇය පමණකි. නමුත් ඒ පිළිබඳ කිසිවකුට පැමිණිලි කළ නොහැකි ය. කිමද යත් මේ කැමැත්තෙන් හෝ අකමැත්තෙන් ඇය විසින්ම තෝරාගත් දෛවයයි. තම ලෙයිත් උපන් දරුවාට දිවිය දීමේ උතුම් පරමාර්ථය සාක්ෂාත් කර ගැනීමට ඇය මේ වෘත්තියේ

නියැලෙන්නේ ද යනවග දන්නේත් ඇයම පමණකි. ස්ත්‍රියකට, පියකු
නොමැති දරුවකුගේ මවකට, සමාජයෙන් මීට වඩා වැදගත්
ස්ථානයක් ලබා දෙනැයි සිතීමට ද නොහැකි ය.

“බුදුන් දැක නිවන් දකිමැයි
දෙවරම යන පාර අහන
ඔබ ද පටාචාරාවකි
ඔබ ද කිසාගෝතමියකි”

මෙම පදවැලේ නිර්මාතෘවරයා, තමාගේ අසරණකම පිටතට
නොපෙන්වා සිත තුළ සිරකරගෙන සිටින මෙම ස්ත්‍රිය වෙනුවෙන්
තම හඬ නගා, ඇය පත් වී ඇති අසරණ තත්ත්වය ලොවටම
පෙන්වා දී ඇයට පිළිසරණක් ලබාදීමට උත්සාහ කරයි. ඒ තුළින් ඇ
වෙත එල්ල වන විවේචන වල අඩුවක් සිදු වෙනැයි ඔහු අපේක්ෂා
කරන්නට ඇත. ඔහුගේ පරිකල්පනයට අනුව යට කී අයුරින් සෑම
දිනකම දළදා වැදීමට යෑමේ බලාපොරොත්තු කුමක්දැයි ඇගෙන්
අසන පැනයට ඇය පිළිතුරු බෙදින්නේ "මේ මහා කරුම වෘත්තියෙන්
මට ඊළඟ ආත්මයේ දී වත් මිදෙන්න පුළුවන් වෙන්න ඕන"
යනුවෙනි. සමාජය විසින් මේ ස්ත්‍රිය වෙත නඟන චෝදනා සියල්ල ම
පාහේ සුනුවිසුණු කොට දැමීමට රචකයා තම උපරිම උත්සාහය
දරා ඇති බව මින් පැහැදිලි වේ. තවද බුදු දහමේ සදහන් වන
පටාචාරා සහ කිසාගෝතමි යන චරිත ද්විත්වයෙන් ප්‍රබල සංකේත
මැවීමටද රචකයා සමත් වී ඇත. බුද්ධ කාලයේ තම ජීවිත වරද්දා
ගත් පටාචාරා, කිසාගෝතමි වැනි අයට තම ජීවිත නැවත නිවැරදි
මාර්ගයට ගෙන යාමට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උපදෙස් සහ මග
පෙන්වීම් ලැබී ඇත. නමුත් මෙම වීදි ගණකාවට උපදෙස් ලබාදීමට,
ඇයව තේරුම් ගෙන ඇයට ජීවිතය නැවත ගොඩනඟා ගැනීමට
උපකාර කිරීමට බුදුවරයකු කොහි ද? ඇ කෙතරම් අසරණ ද?
ඇයට පිළිසරණක් කොහේ හෝ වේ ද? නැත. අපට ඇගේ
අසරණකම පිළිබඳ ගොඩනැගිය හැක්කේ හුදෙක් උපකල්පනයක්

පමණකි. ගීතයෙහි සඳහන් වන ගැහැණියට අමතරව මෙවන් දුක් දොම්නස්වලට ගොදුරු අන්න අසරණභාවයට පත් තවත් ස්ත්‍රීන් ඉහේ කෙස් ගණනට මෙම සමාජයේ ජීවත් වන බව නිසැක ය.

සෑම අතින්ම අසරණ භාවයට පත්ව සිටින මෙම වීදි සරණ ස්ත්‍රීය දෙස සමාජය බලන්නේ ද තවත් අඩියකින් හෝ ඇය පහතට තල්ලු කිරීමේ අටියෙනි. මැය පමණක් නොව කිසියම් අඩුපාඩුවක් දැක ගත හැකි සෑම පුද්ගලයකු ම හැකි උපරිමයෙන් පහතට ඇද දැමීමට බලා සිටින තරමට ම සමාජය පිරිහී ඇති බව කාටත් තොරහසකි. තමාගේ අසරණ භාවය කෙරෙහි කලකිරී සිටින මෙම ස්ත්‍රීය ද හැකි තරමින් පහතට හෙලා කතා කරන සමාජය වෙත නිර්මාණකරුවා එල්ල කරන්නේ සුළුපටු විවේචනයක් නොවේ.

“තෙල් මල් ගෙන දෝත පුරා
මුනි කුටියට පියමං වන
ඔබේ දැස දැක ගන්නෙමි
සැඳෑ කලෙක ලදුනේ”

ගීතය තුළ මෙම වීදි ගණිකාවගේ පාපොච්චාරණයකින් ඇගේ අසරණභාවය පෙන්නුම් කිරීමෙන් නොනැවතුණු රංඛණ්ඩා සෙනවිරත්න මහතා, බුදු සරණ යාමට සැරසෙන ඇයට සමාජයෙන් එල්ල වන ගැරහුම් ද තම ගීතය තුළින් ඉදිරිපත් කරන්නේ සමාජය ඇය දෙස බලන පොදු කෝණය විවේචනය කරමිනි. ගීත රචකයා විසින් මේ වීදි සරණ ස්ත්‍රී කෙරෙහි කුමන ප්‍රතිරූපයක් මවා පෑමට උත්සාහ කළත් සමාජය, සමාජය ම වන බව ඔහු ද හොඳින් දන්නා කරුණකි. කිනම් හෝ පුද්ගලයෙකු සමාජ සම්මතයන්ට විරුද්ධව එක් වරක් හෝ ක්‍රියා කළහොත් ඔහු කරන අනෙක් දහසකුත් යහපත් දේ දෙස ද සමාජය බලන්නේ වැරදි කෝණයකින් ය. වේශ්‍යාවකැයි නම් පටබැඳුණු කතිකාවට ලක්වෙන මෙම ගැහැනිය බුදුන් වැඳීමට දළදා මාලිගයට පියමනිනු දකින සමාජයෙන් ඇයට හිමිවන්නේ, "ඔකි යන්න පුළුවන් හැම අටමගලෙ ම ගිහිල්ලා දැන්

යනවා පත්තිනි අම්මා වගේ බුදුන් වදින්න" යනාදී කඬේර වචන පෙළකි. මෙම සිද්ධිය ගීතය රචනා වූ කාලයට පමණක් නොව වර්තමානයටත් පොදු වූ කරුණක් බව සමාජය හා ගැටෙන ඕනෑම කෙනෙකුට ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගත හැකි ය. සත්තකින්ම මනුෂ්‍යත්වය යටපත්ව එකිනෙකා කෙරෙහි වෛරය, ඊර්ෂ්‍යාව, ආත්මාර්ථකාමීත්වය, ආදී වූ ක්ලේශ සහගත සිතිවිලි වැළඹෙන්නා වූ සමාජයෙන් වෙනත් කුමක් හෝ යහපත් ප්‍රතිචාරයක් බලාපොරොත්තු විය හැකිද?

“ළුම පමණක් ලොවට පෙනෙන
ළය නොපෙනෙන ලදුනේ”

සමාජය, පුද්ගලයකු විවේචනය කිරීමට තෝරා ගන්නේ ඔහුගේ හෝ ඇයගේ බාහිර ස්වරූපය පමණක් දැනගෙන විනා ඇතුළාන්තය පිළිබඳ අංශු මාත්‍රයක දැනීමකින් තොරව ය. මේ වීදි සරන ස්ත්‍රිය කෙරෙහි සමාජය සපයන අර්ථකථනය ද එබන්දක් ම වන බව නිර්මාණකරුවා නැවත වරක් පෙන්වා දෙන්නේ කිසිදු පුද්ගලයෙකුට වර්ත සහතික දීමට සමාජයට අයිතියක් නැති බව පසක් කරමිනි. මේ වේග්‍යාවකැසි නම් ලද ස්ත්‍රිය සත්‍ය වශයෙන්ම එම තත්ත්වයට පත්වීමට හේතු දන්නේ ඇයි ම පමණකි. ඇතැම් විට ඇයට තිබෙන එකම බලාපොරොත්තුව, තම දරුවා පෝෂණය කර සමාජයේ පිළිගත් තැනකට යනු දැකීම වන්නට ඇත. එසේ තිබියදීත් සමාජය ඇගේ බාහිර පෙනුම පමණක් "ළුම පමණක්" සැලකිල්ලට ගෙන ඇයට මුළු ජීවිතය ම එපා කරවන තත්ත්වයට පත්කර ඇත්තේ ඇගේ "ළය" නොදැක ය. ඇගේ පරමාර්ථය නොදැක ය.

පෙර සඳහන් කළ තේමා වලට අමතරව මෙම ගීතය තුළින්, පුරුෂයන් භුක්ති විඳින අසීමිත නිදහසත්, ඒ හේතුවෙන් කාන්තාවන් කෙතරම් පීඩනයකට පත් වී ඇත් ද යන්නත්, සාකච්ඡා කිරීමට රංඛණ්ඩා සෙනවිරත්න මහතා අවස්ථාව සලසා ගෙන

ඇත.

“පිරිමින්ගේ පාප කදට
දෝස විඳින ලදුනේ
අඳුරේ පව් කරන දනා
එළියේ රවන ලදුනේ”

පුද්ගල අයිතිවාසිකම් ලිංග භේදයකින් තොරව බෙදී යන්නේ යැයි පැවසුවද සත්තකින්ම සමාජයේ වැඩි හරියක් ගැරහුම් ලබන්නා වූ කාණ්ඩය කාන්තාවන් ය. එය අතීත සමාජයට පමණක් නොව වර්තමානයට ද පොදු වූ කරුණකි. මෙම තරුණිය ද සමාජයෙන් ගැරහුම් ලබන්නා වූ වරද ඇතිව සිදුකරන ලද්දක් ද?

තනි අතින් අත්පුඩි ගැසීම සිදු කළ නොහැක්කා සේ ම මේ වීදි ගණිකාව මෙම තත්ත්වයට පත්වීම ද ඇතිව සිදු කරන ලද්දක් නොවේ. ඇසුරු කිරීමට පැමිණෙන පුරුෂයන් නොපැමිණියහොත් ඇතිවදුරටත් ගණිකාවක බවට පත්වන්නේ ද? නමුත් සමාජයෙන් ගැරහුම් ලබන්නේ ඇය පමණකි. ඇසුරු කරන පුරුෂයන්ගේ පව් වලට ද කර ගැසීමට සිදුවන්නේ මේ ගැහැණියට පමණකි. තම ධාතුවෙන් ඇයගේ දරුවා හැදීමට උපකාර කළ පිරිමියා එම දරුවා වැඩීමටත් උපකාර කළා නම් ඇය සෙනෙහෙබර මවකගේ තනතුරින් පිදුම් ලැබීමට ඉඩ තිබිණ. නමුත් දෛවයේ සරදමට මෙන් ඇසදහටම ගණිකාවක බවට පත් කිරීමටත්, පියකු අහිමි දරුවෙකුගේ මවක බවට පත් කිරීමටත්, සමාජයෙන් එල්ල වන ගැරහුම් වලින් ප්‍රහාරයට ලක්වන වේශ්‍යාවක බවට පත්කිරීමටත්, සමාජයෙන් පුරුෂයන්ට හිමිවී තිබෙන අසීමිත නිදහසට හැකියාව ලැබී ඇත. මේ පිළිබඳ නිර්මාණකරුවා දක්වන ආකල්පය ගීතයට සවන් දීමේ දී අමරසිරි පිරිස් මහතා හඬ නිවු කරමින්, ආවේගාත්මකව ගායනා කරන අන්දමට ශ්‍රාවක මනසට තදින් කාවැදෙනු ඇත. මෙහි භාස්‍යයට කාරණය වන්නේ රාත්‍රී අඳුරේ

ඇගේ පහසු සොයා ඇඹලයන් මෙන් ඇදෙන පුරුෂයන් ම දහවල්
ආලෝකයේ ඇගේ චරිත ඝාතනයට තම උපරිම සහයෝගය
දැක්වීමයි. මෙවන් අකටයුතුකම් දැක දැක සුසුම් හෙලීමට සිදුවන
සෙනෙවිරත්න මහතා වැනි සියලු දෙනාට බලාපොරොත්තු නැතිය
හැකි එකම කාරණය නම්, කර්මය පමණක් ම ය.

“කුහුඹුවකුට වරදක් නැති
වැරදිකාර ලදුනේ”

ඉතින්, ගීතය අවසාන ය. නමුත් ගීතයෙහි කියවුණු 'ඇය'ගේ
ජීවිත කතාව අවසාන ද? ගීතය තුළින් ඇයව කොතරම්
සාධාරණීකරණය කිරීමට උත්සාහ කළ ද සමාජයෙන් ඇයට
සමාවක් ලැබෙනු ඇත් ද? අධිනීතිඥ රංඛණ්ඩා සෙනවිරත්න
මහතා, ශ්‍රේෂ්ඨ සංගීතඥ ප්‍රේමසිරි කේමදාස මහතා සහ
සදාකාලික ප්‍රේමණීය කටහඬකට උරුමකම් කියන අමරසිරි පීරිස්
මහතා යන දැවැන්ත පෞරුෂ ත්‍රිත්වය ඒ සඳහා දරු උත්සාහය
කෙතරම් දුරට මල්වල ගැන්වී ඇත් ද? එය තීරණය කරන්නේ මෙම
හැඟුම්බර ගීතයෙහි සදාකාලික රසිකයන් වන ඔබත්, මමත්, මේ
සමාජයත් නොවේ ද? මේ කුහුඹුවකුටවත් වරදක් නොකළ
වැරදිකාර ස්ත්‍රියගේ සදොස් නිදොස් බව තීරණය කිරීම සමාජයටම
බාර කරමි.

මේ ගීතය පිළිබඳ මාගේ පෞද්ගලික අදහස පමණක්
ඉදිරිපත් කිරීමට වග බලාගමි. මේ අසරණ කාන්තාව සිය සම්පූර්ණ
කැමැත්ත ඇතිව ආශාවන්ට වහල් ව මෙම රැකියාව තෝරාගන්නට
ඇතැයි මම නොසිතමි. එබැවින් ගීත රචකයාගේ අදහසට එකඟ
වෙමි. සමාජයෙන් ගැරහුම් ලබන කාන්තාවුරුවන් නැතිව තම
දරුවා සමග තනිව ජීවත්වීමට සිදුවී ඇති ඇ කෙරෙහි මගේ සිතේ
හට ගන්නේ අනුකම්පාවකි. ප්‍රබුද්ධ ගීත ශ්‍රාවකයන් බොහෝ
දෙනාගේ අදහස ද මෙයම වන බව සමාජය කියවීමේ දී හැඳින් ගත
හැකි ය. සමස්ත සාමාජය ම එක් පුද්ගලයකු දෙස බලන

කෝණයෙන් මිදී සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් අදහසක් ඔස්සේ එම පුද්ගලයා දෙස බැලීමට ශ්‍රාවකයා යොමු කරවන ලදුනේ ගීතය එම කාර්යයෙහි උපරිම සාර්ථකත්වයට පැමිණ ඇති බව මාගේ මතයයි.

ගීතයට පාදක වූ සිදුවීම් පෙළත් ගීතයේ ගැඹුරු අර්ථයක් විමසා බැලීමේ දී අපට මේ විදි සරණ ස්ත්‍රිය කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ඇති වන්නේ නිරායාසයෙනි. නමුත් මෙම ගීතය තුළින් කියවෙන කතාව නොදන්නා, මෙම ගීතය කෙරෙහි සංවේදී නොවන පුද්ගලයන් තවමත් ඇය කෙරෙහි දක්වන්නේ වැරදි ආකල්පයක් නොවේ ද? පිරිසක් ඇය දෙස සමච්චල් සහගත බැල්මෙන් බලන අතර ම තවත් පිරිසක් ඇය දෙස ක්‍රෝධය පෙරදැරි කොට බලනු ඇත. කිසිවෙකුත් ඇ එම තත්ත්වයට පත් වූ අයුරු පිළිබඳ සිතා නොබලනු ඇත. ඇයට අමතරව ඇගේ කතාව දන්නා වෙනත් කවුරුත් නොසිටින බව ද කිසිවකුට මතක් නොවනු ඇත. ගීත රචකයා තම ගීතය තුළින් සමාජයට වැදගත් පණිවිඩයක් ලබාදීමට උත්සාහ කර ඇත. පිටකවරය බලා පොතක් විචාරය නොකළ යුතු සේ ම පිටින් පෙනෙන ප්‍රතිරූපයට අනුව පුද්ගලයින්ට වර්ත සහතික ලබා දීමට ද සමාජයට අයිතියක් නැති බව නිර්මාණකරුවා පෙන්වා දෙන්නේ ඒ සඳහා හොඳම උදාහරණයක් ලෙස යට කී ස්ත්‍රියගේ ජීවිත කතාව ගීතය තුළින් ඉදිරිපත් කරමිනි. ඉතින්, සමාජයට පුද්ගලයන් වෙනුවෙන් වර්ත සහතික ලබාදීමට නොහැක්කා සේ ම මෙම ගීතයේ අදහසට ඔබ සම්පූර්ණයෙන් එකඟ විය යුතු යැයි කීමට මට ද හැකියාවක් නැති. මෙවන් සදාකල් අමරණීය ගීත තව විරාත් කාලයක් වැජඹේවා යන ප්‍රාර්ථනය පමණක් අවසානයට එක් කරමි.

ලදුනේ ... ලදුනේ ...
ඔබේ දෑස දැකගත්තෙමි
සඳැ කලෙක ලදුනේ ... ලදුනේ ...

දෙනෝ දහක් අත ගත්තද
සැමියෙකු නැති ලදුනේ
නැයෙක් නැකම නොකියන
විදි සරණ ලදුනේ ... ලදුනේ ...

තෙල් මල් ගෙන දෝන පුරා
මුනිකුටියට පියමං වන
ඔබේ දෑස දැක ගත්තෙමි
සඳැ කලෙක ලදුනේ ... ලදුනේ ...
බුදුන් දැක නිවන් දකිමැයි
දෙවරම යන පාර අහන
ඔබ ද පටාචාරාවකි
ඔබ ද කිසාගෝතමියකි

පිරිමින්ගේ පාප කදට
දෝස විදින ලදුනේ
අදුරේ පව් කරන දනා එළියෙ රවන ලදුනේ
ලැම පමණක් ලොවට පෙනෙන
ලය නොපෙනෙන ලදුනේ
කුහුඹුවකුට වරදක් නැති
වැරදිකාර ලදුනේ

ගායනය : අමරසිරි පීරිස්
පද රචනය : අධිනීතිඥ රංඛණ්ඩා සෙනවිරත්න
සංගීතය : ප්‍රේමසිරි කේමදාස

[ගීතයට සබැඳිය](#)

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ අනුමැතියෙන් දශකයකට වැඩි කාලයක්
පාසල් දරුවන් දහස් ගණනක් ගත්කතුවරුන් දැයට දායාද කළ
මෙම ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය පාසල් අධ්‍යාපනයේ
ගුණාත්මක සංවර්ධනයට බෙහෙවින්ම උපකාරී වූ වැඩසටහනක්
බව අධ්‍යාපනඥයින්ගේ පිළිගැනීමයි. නව අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ
වලට සමගාමීව මෙවර පාසල් දරුවන් පර්යේෂණ කෘතියක් රචනා
කරන්නට යොමු කරවීම ව්‍යාපෘති ගමන් මගේ හැරවුම් ලක්ෂ්‍යකි.
චිජිටල් තාක්ෂණික යුගයේ ස්මාර්ට් ඇල්ෆා පරම්පරාවකට අනාගත
ලෝකය පෙන්වා දෙන නූතන පාසල නූතන තාක්ෂණික මෙවලම්
මෙන්ම පොතපත ද සමඟ පරිහරණය කළ යුතු බව
පර්යේෂණාත්මකව පෙන්වා දෙන්නේ පොතකින් දරුවෙකුට
ලැබෙන ආස්වාදය අත් කිසිවකින්වත් ලබාදිය නොහැකි නිසාය.
තවමත් අප අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන මෙවලම මෙන්ම මානව දැනුම
ගබඩා වී ඇති පොතපතින් දරුවන් දුරස්ථ වීම වළක්වා ගන්නට
මෙන්ම අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක සංවර්ධනය වෙනුවෙන් වසර
ගණනාවක සිට මෙම ව්‍යාපෘතියට උර දී සිටින මහනුවර මහාමායා
බාලිකා විද්‍යාලයේ මූලිකත්වයෙන් "හේමමාලා උපහාර"
ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය දියත්වෙයි. පාසල් දරුවන් තුළ ශාස්ත්‍රීය
හික්මීම මෙන්ම සාරධර්ම නිපුණතා ප්‍රවර්ධනයත් යුගයේ
අවශ්‍යතාවයක් වන කාන්තාව සවිබල ගැන්වීමට ඉතිහාසයේ
යුගමෙහෙවරක් ඉටුකළ හේමමාලා කුමරියට උපහාර දැක්වීම ද
මෙහි මූලික අරමුණයි. මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ
දියණියන්, විදුහල්පතිනිය, ගුරුභාවතුන්, දෙමාපියන්, ආදි ශිෂ්‍යාවන්
සහ සෙසු පාසල් නියෝජ්‍යයා කරන සියලු දෙනාටද, දියවඩන
නිලමේ තුමන් ඇතුලු ශ්‍රී දළදා මාලිගාවේ කාර්ය මණ්ඩලයටද මෙම
සද්කාර්ය වෙනුවෙන් ස්තූතිවන්ත වෙමු.

සෙනෙවිරත්න මහලේකම්
(ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ)